

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

आदित्येभ्यो भुवद्वद्भ्यश्चरुं निर्वपेद्वृत्तिकाम आदित्या वा एतं
भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवद्वतः
स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं भूतिं गमयन्ति भवत्येवाऽऽ-
दित्येभ्यो धारयद्वद्भ्यश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो वाऽऽदित्या
वा अपरोद्धारं आदित्या अवगमयितारं आदित्यानेव धारयद्वतः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं विशि दाध्रत्यनपरुध्यो
भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुध्यमानोऽस्य पदमा ददीतेयं वा
अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्याशीरित्याह सत्यामेवा-
ऽऽशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः करोत्युप
प्रेतं मरुत - (२)

सुदानव एना विशपतिनाभ्यमुः राजानमित्याह मारुती वै
विद्धोष्ठो विशपतिर्विशैवेनः राष्ट्रेण समर्धयति यः परस्ताद्वाम्यवादी
स्यात्तस्य गृहाद्वीहीना हरेच्छुक्लाःश्च कृष्णाःश्च वि चिनुयाद्ये
शुक्लाः स्युस्तमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्या वै देवतया विद्विशमेवाव
गच्छु- (३)

त्यवंगतास्य विडनवगतः राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं वारुणं
चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं चाव गच्छति यदि

नाव॒गच्छे॑दि॒मम॒हमा॑दि॒त्येभ्यो॑ भा॒गं निर्व॑पा॒म्यामुष्मा॑द॒मुष्यै॑ वि॒शो-
ऽव॑गन्तो॒रिति॑ निर्व॑पेदादि॒त्या ए॒वैनं॑ भा॒गधेयं॑ प्रेप्सन्तो॒ विश॑मव॑ (४)

गमयन्ति॒ यदि॒ नाव॑गच्छे॒दाश्व॑त्था॒न्मयू॒खान्त्स॑प्त म॒ध्यमे॑षाया॒मुप॑
ह॒न्यादि॑द॒मम॒हमा॑दि॒त्यान्ब॒ध्नाम्या॑मुष्मा॑द॒मुष्यै॑ वि॒शोऽव॑गन्तो॒रित्या॑-
दि॒त्या ए॒वैनं॑ ब॒द्धवी॑रा॒ विश॑मव॑ गमयन्ति॒ यदि॒ नाव॑गच्छे॒देत॑मे॒वा-
ऽऽदि॒त्यं च॒रुं निर्व॑पेदि॒ध्मेऽपि॑ म॒यूखान्त्सं॑ न॒ह्येद॑नप॒रुध्य॑मे॒वाव॑
गच्छ॑त्याश्व॑त्था भवन्ति॒ म॒रुतां॑ वा ए॒तदो॑जो यद॑श्व॒त्थ ओज॑सै॒व
वि॒शम॑व॑ गच्छति॒ सप्त॑ भ॒वन्ति॑ स॒प्तग॑णा॒ वै म॒रुतो॑ ग॒णश॑ ए॒व
वि॒शम॑व॑ गच्छति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशमवैतदष्टादश च॥ [१]

दे॒वा वै मृ॒त्योर्बि॑भयु॒स्ते प्र॒जाप॑ति॒मुपा॑धाव॒न्तेभ्य॑ ए॒तां
प्रा॑जाप॒त्यां श॒तकृ॑ष्णलां॒ निर॑व॒पत्तयै॑वैष्व॒मृत॑म॒दधा॑द्यो
मृ॒त्योर्बि॑भी॒यात्तस्मा॑ ए॒तां प्रा॑जाप॒त्यां श॒तकृ॑ष्णलां॒ निर्व॑पेत्प्र॒जा-
प॑तिमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्नायु॑र्दधाति॒
सर्व॑मायु॑रेति॒ श॒तकृ॑ष्णला भवति॒ श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य
आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये (६)

प्रति॑ तिष्ठति॒ घृ॒ते भ॑व॒त्यायु॑र्वै घृ॒तम॑मृ॒तं हि॑र॒ण्यमा॑यु॒श्चैवा॑-
स्मा॑ अ॒मृतं॑ च स॒मीचीं॑ दधाति॒ च॒त्वारि॑च॒त्वारि॑ कृ॒ष्णला॒न्यव॑
द्यति॒ चतु॑र॒वत्त॑स्याऽऽ॒स्या ए॒कधा॑ ब्र॒ह्मण॑ उ॒प ह॑रत्ये॒कधै॑व

यजमान आयुर्दधात्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः
प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एत९ सौर्यं चरुं निरवपन्तेनैवास्मि- (७)

त्रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एत९ सौर्यं
चरुं निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्युभयतो रुक्मौ भवत
उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य
एवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्ध आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्सावित्रं
द्वादशकपालं भूम्यै (८)

चरुं यः कामयेत हिरण्यं विन्देय हिरण्यं मोषं
नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं
तेनैवैनद्विन्दते सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दते भूम्यै
चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्विन्दत उपैन्९ हिरण्यं नमति वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्ह्यते यो हिरण्यं विन्दत एता- (९)

मेव निर्वपेद्धिरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यत एतामेव
निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव
हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दति सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दति
भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्विन्दीन्द्र-
(१०)

स्त्वष्टुः सोममभीषहापिबुत्स विष्वङ्मार्च्छत्स इन्द्रियेण

सोमपी॒थेन॒ व्यार्ध्य॑त॒ स यदूर्ध्व॑मुदव॑मी॒त्ते श्या॒माका॑ अभव॑न्त्स
 प्र॒जाप॑तिमुपा॑धावत्तस्मा॑ ए॒त९ सो॑मेन्द्र॑ श्या॒माकं॑ च॒रुं
 निर॑वप॒त्तेनै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒य९ सो॑मपी॒थम॑दधा॒द्वि वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॑
 सोमपी॒थेन॑र्ध्यते॒ यः सोमं॑ वर्मि॒ति यः सोम॑वामी॒ स्यात्तस्मा॑- (११)

ए॒त९ सो॑मेन्द्र॑ श्या॒माकं॑ च॒रुं निर्व॑पे॒त्सोमं॑ चैवेन्द्र॑ च॒ स्वेन॑
 भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒य९ सो॑मपी॒थं ध॑त्तो नेन्द्रि॒येण॑
 सोमपी॒थेन॑ व्यृ॒ध्यते॒ यत्सौ॑म्यो भव॑ति सोमपी॒थमे॒वाव॑ रुन्धे॒ यदेन्द्रो॑
 भव॑तीन्द्रि॒यं वै सो॑मपी॒थ इन्द्रि॑यमे॒व सो॑मपी॒थम॑व॒ रुन्धे श्या॒माको॑
 भ॑वत्येष॒ वाव॑ स सोमः॑ (१२)

सा॒क्षादे॒व सो॑मपी॒थम॑व॒ रुन्धे॒ऽग्नये॑ दा॒त्रे पु॑रो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
 निर्व॑पेदिन्द्रा॒य प्र॑दा॒त्रे पु॑रो॒डाश॑मेका॑दशकपालं प॒शुका॑मो॒ऽग्निरे॒वास्मै॑
 प॒शून्प्र॑जनय॑ति वृ॒द्धानिन्द्रः॑ प्र य॑च्छति॒ दधि॑ मधु॑ घृ॒तमापो॑ धा॒ना
 भ॑वन्त्येत॒द्वै प॑शूना९ रू॒प९ रू॒पेणै॒व प॒शून॑व॒ रुन्धे प॑ञ्चगृही॒तं भ॑वति॒
 पा॒ङ्गा हि प॒शवो॑ बहुरू॒पं भ॑वति बहुरू॒पा हि प॒शवः॑ (१३)

समृ॑द्धौ प्राजाप॒त्यं भ॑वति प्राजाप॒त्या वै प॒शवः॑ प्र॒जा-
 प॑तिरे॒वास्मै॑ प॒शून्प्र॑ ज॒नय॑त्या॒त्मा वै पुरु॑षस्य॒ मधु॑ यन्मध्व॒ग्नौ
 जु॒होत्या॒त्मान॑मे॒व तद्य॑ज॒मानो॒ऽग्नौ प्र॑ द॒धाति॑ प॒ङ्क्तौ॑ याज्यानुवा॒क्ये
 भ॑वतः॒ पाङ्क्तः॑ पुरु॑षः॒ पाङ्क्ताः॑ प॒शव॑ आ॒त्मान॑मे॒व मृ॒त्योर्नि॒ष्क्रीय॑
 प॒शून॑व॒ रुन्धे॑॥ (१४)

देवा वै स॒त्रमा॑स॒तर्द्धि॑परिमितं यश॑स्कामा॒स्तेषा॑ꣳ सोम॑ꣳ
 राजा॑नं यश॑ आर्च्छ॒त्स गिरि॑मुदै॒त्तम॑ग्निरनूदै॒त्ताव॑ग्री॒षोमौ॑ सम॑भवतां
 ताविन्द्रो॑ य॒ज्ञवि॑भ्रष्टोऽनु॒ परै॑त्ताव॑ब्रवी॒द्याज॑यतं मेति॒ तस्मा॑
 ए॒तामिष्टिं॑ निर॑वपतामा॒ग्नेयम॑ष्टाक॒पालमै॒न्द्रमेका॑दशकपालꣳ सौम्यं
 चरुं॑ तयै॒वास्मिन्तेज॑ - (१५)

इन्द्रि॒यं ब्र॑ह्मवर्च॒सम॑धत्तां यो य॒ज्ञवि॑भ्रष्टः स्यात्तस्मा॑ ए॒तामिष्टिं॑
 निर॑वपेदा॒ग्नेयम॑ष्टाक॒पालमै॒न्द्रमेका॑दशकपालꣳ सौम्यं चरुं यदा॑ग्नेयो
 भव॑ति तेज॑ ए॒वास्मिन्तेन॑ दधाति॒ यदैन्द्रो॑ भव॑तीन्द्रि॒यमे॒वास्मिन्तेन॑
 दधाति॒ यत्सौम्यो॑ ब्र॒ह्मवर्च॑सं तेना॑ऽऽग्ने॒यस्य॑ च सौम्य॑स्य चै॒न्द्रे
 समा॑श्लेषये॒त्तेज॑श्चै॒वास्मिन्ब्र॑ह्मवर्च॒सं च॑ समीचीं (१६)

दधा॒त्यग्री॒षोमी॒यमेका॑दशकपालं निर॑वपे॒द्यं कामो॑ नोप॒नमे॑दा-
 ग्नेयो वै ब्रा॑ह्म॒णः स सोम॑ं पिबति॒ स्वामे॒व दे॒वता॑ꣳ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑
 धाव॑ति सै॒वैनं॑ कामे॒न सम॑र्धय॒त्युपै॑नं कामो॑ नम॒त्यग्री॒षोमी॒यम॑ष्टा-
 क॒पालं निर॑वपे॒द्ब्रह्मवर्च॑सकामोऽग्री॒षोमा॑वे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑
 धाव॑ति तावे॒वास्मिन्ब्र॑ह्मवर्च॒सं ध॑त्तो ब्रह्मवर्च॒स्येव॑ (१७)

भव॑ति यद॒ष्टाक॑पाल॒स्तेना॑ऽऽग्ने॒यो यच्छा॑मा॒कस्तेन॑ सौम्यः
 समृ॑द्धौ सोमा॑य वा॒जिने॑ श्यामा॒कं चरुं॑ निर॑वपे॒द्यः क्लै॒व्याद्विभी॑याद्रेतो
 हि वा ए॒तस्मा॑द्वा॒जिन॑मप॒क्राम॑त्यथैष क्लै॒व्याद्विभा॑य सोम॑मे॒व
 वा॒जिनः॑ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मिन्नेतो॑
 वा॒जिनं॑ दधाति॒ न क्ली॒बो भ॑वति ब्राह्म॒णस्प॒त्यमेका॑दशकपालं

निर्वपेद्भामकामो - (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सजातान्प्र यच्छति ग्राम्यैव भवति गणवती याज्यानुवाक्ये भवतः सजातैरेवैनं गणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत ब्रह्मन्विशं वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्येव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥ ————— [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
र्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं
लोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे
प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति
सोऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवा- (२०)

स्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा
भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वस्ति जनतामियामित्यसौ
वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
तद्गमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं नि- (२१)

रवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्भुध्रवती अग्रवती
याज्यानुवाक्ये अकरोद्भुध्रादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्यं आनुजावरः

स्यात्तस्मा॑ ए॒तमै॒न्द्रमा॑नुषू॒कमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पेदिन्द्रमे॒व स्वेन॑
भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॒मग्र॑ः॒ समा॒नानां॑ परि॒ णय॑ति बु॒ध्रव॑ती॒
अग्र॑वती याज्यानुवा॒क्ये भव॑तो बु॒ध्रादे॒वैन॒मग्र॑- (२२)

परि॑ णयत्यानुषू॒को भ॑वत्येषा ह्ये॒तस्य॑ दे॒वता॑ य आ॒नुजा॑वरः
समृ॑द्धौ यो ब्रा॒ह्मण॑ आ॒नुजा॑वरः स्यात्तस्मा॑ ए॒तं बा॑र्हस्प॒त्यमा॑नुषू॒कं
च॒रुं निर्व॑पेद्बृ॒हस्प॑तिमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनो॑प॒ धाव॑ति॒ स ए॒वैन॒मग्र॑ः
समा॒नानां॑ परि॒ णय॑ति बु॒ध्रव॑ती॒ अग्र॑वती याज्यानुवा॒क्ये भव॑तो
बु॒ध्रादे॒वैन॒मग्र॑ परि॑ णयत्यानुषू॒को भ॑वत्येषा ह्ये॒तस्य॑ दे॒वता॑ य
आ॒नुजा॑वरः समृ॑द्धौ॥ (२३)

ए॒व नि॒रग्र॑मे॒तस्य॑ च॒त्वारि॑ च॥ ————— [४]

प्र॒जाप॑ते॒स्त्रय॑स्त्रि॒ः श॒द्वहि॑तरं॒ आस॒न्ताः सोमा॑य॒ राज्ञे॑-
ऽद॒दात्ता॑सा॒ः रोहि॑णीमु॒पैत्ता॑ ई॒र्ष्यन्तीः॒ पुन॑रगच्छ॒न्ता अ॒न्वैत्ताः॒
पुन॑रयाचत॒ ता अ॑स्मै॒ न पुन॑रददा॒त्सौऽब्र॑वीद॒तम॑मी॒ष्व यथा॑
समा॑वच्छ॒ उपै॑ष्याम्यथ॒ ते पुन॑र्दास्यामीति॒ स ऋ॒तमा॑मी॒त्ता अ॑स्मै॒
पुन॑रददा॒त्तासा॑ः॒ रोहि॑णीमे॒वोपै॑- (२४)

तं यक्ष्म॑ आर्च्य॒द्राजा॑नं॒ यक्ष्म॑ आर॒दिति॑ तद्रा॒जय॑क्ष्मस्य॒ जन्म॑
यत्पापी॑यानभ॒वत्तत्पा॑पय॒क्ष्मस्य॑ य॒ज्ञाया॑भ्योऽवि॒न्दत्त॑ज्ञा॒येन्य॑स्य॒ य
ए॒वमे॒तेषां॑ यक्ष्मा॑णां॒ जन्म॑ वेद॒ नैन॑मे॒ते यक्ष्मा॑ वि॒न्दन्ति॒ स ए॒ता ए॒व
न॑म॒स्यन्नुपा॑धाव॒त्ता अ॑ब्रुव॒न्वरं॑ वृ॒णाम॑है॒ समा॑वच्छ॒ ए॒व न॒ उपा॑य॒

इति तस्मा एत- (२५)

मादित्यं चरुं निरवपन्तेनैवैनं पापात्त्रामादमुञ्चन् यः
पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा एतमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्यानेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं पापात्त्रामान्मुञ्चन्त्यमावास्यायां
निर्वपेदमुमेवैनमाप्यायमानमन्वा प्याययति नवोनवो भवति जाय-
मान इति पुरोनुवाक्या भवत्यायुरेवास्मिन्तया दधाति यमादित्या
अ॒शुमा॑प्याययन्तीति याज्यैवैनमेतया प्याययति॥ (२६)

एवोपैतमस्मिन्नयोदश च॥ _____[५]

प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशत्सोऽब्रवीद्यदिमाँल्लोका-
नभ्यतिरिच्यातै तन्ममाँसदिति तदिमाँल्लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्रः
राजानमिन्द्रमधिराजमिन्द्रः स्वराजानं ततो वै स इमाँल्लोकाँस्त्रेधा-
दुहत्तत् त्रिधातोस्त्रिधातुत्वं यं कामयेताऽन्नादः स्यादिति तस्मा एतं
त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय राज्ञे पुरोडाश- (२७)

मेकादशकपालमिन्द्रायाऽधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा इन्द्रो
राजाऽयमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्थस्वेन
भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति
यथा वत्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवेमाँल्लोकान्प्रत्तान्काममन्नाद्यं
दुह उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा
भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या उत्तरउत्तरो

ज्याया॑न्भवत्ये॒वमि॑व॒ हीमे॑ लो॒काः समृ॑द्ध्यै॒ सर्वे॑षामभिग॒मय॑न्न॒व
द्यत्य॑छ॒म्बद्वारं॑ व्य॒त्यास॑मन्वा॒हाऽनि॑र्दाहाय॥ (२८)

पुरोडाशत्रयः षड्विंशतिश्च॥ [६]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आस॒न्तां दे॒वान॑सुरा अजय॒न्ते दे॒वाः
प॑राजिग्या॒ना असुरा॑णां वैश्य॒मुपा॑य॒न्तेभ्य॑ इन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मपा॒-
क्राम॑त्तदिन्द्रो॑ऽचाय॒त्तद॑न्वपा॒क्राम॑त्तद॒वरु॑धं नाश॑क्रोत्तद॒स्मा-
दभ्य॑र्धो॑ऽचर॒त्स प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तमे॒तया॑ सर्व॑पृष्ठयाऽयाजय॒त्त-
यैवा॑स्मिन्निन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मदधाद्य इन्द्रि॒यका॑मो - (२९)

वी॒र्य॑का॒मः स्या॑त्तमे॒तया॑ सर्व॑पृष्ठया याजयेदे॒ता ए॒व दे॒वताः॑
स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ ता ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ दधति॒
यदिन्द्रा॑य॒ राथ॑न्तराय॒ निर्व॑पति॒ यदे॒वाग्ने॑स्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒
यदिन्द्रा॑य॒ बार॑ह॒ताय॑ यदे॒वेन्द्र॑स्य॒ तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य॒
वैरू॒पाय॑ यदे॒व स॑वि॒तुस्तेज॒स्त- (३०)

दे॒वाव॑ रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य॒ वैरा॒जाय॑ यदे॒व धा॒तुस्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒
यदिन्द्रा॑य॒ शाक॒राय॑ यदे॒व म॒रुता॑ं तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य॒
रैव॒ताय॑ यदे॒व बृ॒हस्प॑ते॒स्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒ ए॒ताव॑न्ति॒ वै तेजा॑सि॒
तान्ये॒वाव॑ रुन्धे॒ उत्ता॑नेषु॒ क॒पाले॒ष्वधि॑ श्रय॒त्यया॑तयाम॒त्वाय॑ द्वाद॑श-
क॒पालः॑ पुरो॒डाशो॑ - (३१)

भवति॑ वैश्वदे॒वत्वाय॑ सम॒न्तं प॒र्यव॑द्यति॒ सम॒न्तमे॒वेन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑

यजमाने दधाति व्यत्यासमन्वाहानिर्दाहायाश्च ऋषभो वृष्णिर्वस्तः
सा दक्षिणा वृषत्वायैतयैव यजेताभिःस्यमान एताश्चेद्वा अस्य
देवता अन्नमदन्त्युदन्त्युवेवास्य मनुष्याः॥ (३२)

इन्द्रियकामः सवितुस्तेजस्तत्पुरोडाशोऽष्टात्रिंशच्च॥ [७]

रजनो वै कौण्डेयः ऋतुजितं जानं किं चक्षुर्वन्यमयात्तस्मा
एतामिष्टिं निरवपदग्रये भ्राजस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं सौर्यं
चरुमग्रये भ्राजस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं तयैवास्मिश्चक्षुर-
दधाद्यश्चक्षुष्कामः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदग्रये भ्राजस्वते
पुरोडाशमष्टाकपालं सौर्यं चरुमग्रये भ्राजस्वते पुरोडाश-
मष्टाकपालमग्रेवै चक्षुषा मनुष्या वि (३३)

पश्यन्ति सूर्यस्य देवा अग्निं चैव सूर्यं च स्वेन भागधेयेनोप-
धावति तावेवास्मिश्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति यदाग्नेयौ भवतश्चक्षुषी
एवास्मिन्तत्प्रति दधाति यथ्सौर्यो नासिकां तेनाभितः सौर्यमाग्नेयौ
भवतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृतं
समानी याज्यानुवाक्यै भवतः समानं हि चक्षुः समृद्ध्या उदु त्यं
जातवेदसं सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदगादनीकमिति
पिण्डान्प्र यच्छति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥ [८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहं संजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता वसुविद्धुवो-

ऽसि ध्रुवोऽहं संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्तां वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवो-
 ऽहं संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्तां वसुविदामनमस्यामनस्य देवा
 ये संजाताः कुमारः समनसस्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्तां
 हृदा तान्म आमनसः कृधि स्वाहाऽऽमनम्- (३५)

स्यामनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये
 हृदा ता मां कामयन्तां हृदा ता म आमनसः कृधि स्वाहा
 वैश्वदेवीं साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्रामकामो वैश्वदेवा वै संजाता
 विश्वानेव देवान्त्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्
 यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी भवति मनोग्रहणं वै सङ्ग्रहणं
 मन एव संजातानां (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहं संजातेषु भूयासमिति परिधीन्परि
 दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्वं संजातेष्वधि भवति
 यस्यैवं विदुष एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा
 इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो वै संजाता ये महान्तो ये क्षुल्लका
 याः स्त्रियस्तानेवाव रुन्धे त एनमवरुद्धा उप तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि सजातानां रुन्धे पञ्च च॥ [१]

यन्नवमैत्तन्नवनीतमभवद्यदसर्पत्तत्सर्पिरभवद्यदघ्नियत् तद्-
 घृतमभवदश्विनोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि
 स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि स्वाहा

मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि स्वाहा
विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि (३८)

तस्य ते ददतु येषां प्राणोऽसि स्वाहा घृतस्य धाराममृतस्य
पन्थामिन्द्रेण दत्तां प्रयतां मरुद्भिः। तत्त्वा विष्णुः पर्यपश्यत्तत्त्वेडा
गव्यैरयत्। पावमानेन त्वा स्तोमेन गायत्रस्य वर्तन्योपाशोर्वीर्येण
देवस्त्वा सवितोऽसृजतु जीवातवे जीवनस्यायै बृहद्रथन्तरयोस्त्वा
स्तोमेन त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितो- (३९)

ऽसृजतु जीवातवे जीवनस्याया अग्नेस्त्वा मात्रया जगत्त्यै
वर्तन्याग्रयणस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोऽसृजतु जीवातवे
जीवनस्याया इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि प्रियः रेतो वरुण सोम
राजन्। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छु विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासत्।
अग्निरायुष्मान्त्स वनस्पतिभिरायुष्मान्तेन त्वायुषाऽऽयुष्मन्तं
करोमि सोम आयुष्मान्त्स ओषधीभिर्यज्ञ आयुष्मान्त्स
दक्षिणाभिर्ब्रह्माऽऽयुष्मत्तद्वाह्मणैरायुष्मद्देवा आयुष्मन्तस्तेऽमृतेन
पितर आयुष्मन्तस्ते स्वधयाऽऽयुष्मन्तस्तेन त्वायुषाऽऽयुष्मन्तं
करोमि॥ (४०)

विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोऽसोम

आयुष्मान्यश्च विंशतिश्च॥

[१०]

अग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमः रसो वरुण

एनं वरुणपाशेनं गृह्णाति सरस्वतीं वाग्ग्राविष्णू आत्मा
 यस्य ज्योगामयति यो ज्योगामयावी स्याद्यो वा कामयेत
 सर्वमायुरिरियामिति तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदाग्नेयमष्टाकपालं
 सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालं सारस्वतं चरुमाग्रावैष्णवमेका-
 दशकपालमग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्रसं (४१)

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति सारस्वतेन वाचं दधात्यग्निः
 सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन च भिषज्यत्युत
 यदीतासुर्भवति जीवत्येव यन्नवमैत्तन्नवनीतमभवदित्याज्यमवैक्षते
 रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टेऽश्विनोः प्राणोऽसीत्याहाश्विनौ वै
 देवानां (४२)

भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणो-
 ऽसीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति मित्रावरुणयोः प्राणोऽसीत्याह
 प्राणापानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्याह
 वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह
 यथायजुरेवैतत्पावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या- (४३)

ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोस्त्वा
 स्तोमेनेत्याहौज एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्याहा-
 ऽत्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवर्त्विजस्त
 एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान

आयुर्दधति यदेव तस्य तद्धिरण्याद्- (४४)

घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतं॑ हिरण्यममृतादेवायुर्निष्पिबति
शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावतीः समा एष्यन्मन्येत तावन्मानः
स्यात्समृद्ध्या इममग्र आयुषे वर्चसे कृधीत्याहाऽऽयुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासदित्याहु जरदष्टिमेवैनं
करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त
एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति॥ (४५)

रसं देवानां॑ स्तोमेनेति हिरण्यादसदिति द्वाविंशतिश्च॥ [११]

प्रजापतिर्वरुणायाश्चमनयत्स स्वां देवतामार्च्छत्स पर्यदीर्यत
स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यत्तं निरवपत्ततो वै स
वरुणपाशादमुच्यत वरुणो वा एतं गृह्णाति योऽश्वं प्रतिगृह्णाति
यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो वारुणाश्चतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्द्व्यश्वः समृद्ध्या एकमतिरिक्तं
निर्वपेद्यमेव प्रतिग्राही भवति यं वा नाध्येति तस्मादेव
वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्यात्सौर्यमेककपालमनु
निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै

वरुणः साक्षादेव वरुणमव यजतेऽपोनग्रीयं चरुं पुनरेत्य
निर्वपेदप्सुर्योनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
शान्त उप तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सप्तदश च॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यतुव्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं या
वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं
यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यजे यो वामिन्द्रावरुणा
द्विपाथ्सु पशुषु चतुष्पाथ्सु गोष्ठे गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु
सामस्तं वामेतेनाव यज इन्द्रो वा एतस्यै- (४८)

न्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति
यः पाप्मना गृहीतो भवति यः पाप्मना गृहीतः स्यात्तस्मा
एतामैन्द्रावरुणीं पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति
वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्यां भवति पयो हि वा
एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मना गृहीतो यत्पयस्यां भवति पयं
एवास्मिन्तया दधाति पयस्यां (४९)

पुरोडाशमव दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव
चतुर्धा व्यूहति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै
भेषजं करोति समूह्याव द्यति यथाविद्धं निष्कृन्तति तादृगेव तद्यो
वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यज इत्याह दुरिष्ठ्या एवैनं

पाति॒ यो वा॑मिन्द्रावरुणा द्विपा॒थ्सु॑ प॒शुषु॑ स्नाम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒
यज॒ इत्या॑हैताव॒तीर्वा॑ आप॒ ओष॑धयो वन॒स्पत॑यः प्र॒जाः प॒शव॑
उपजीव॒नीया॒स्ता ए॒वास्मै॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति॥ (५०)

एतस्य॑ पयस्या॒यां पाति॑ षड्विंशतिश्च॥ [१३]

स प्र॒ब॒वन्नि॑ काव्येन्द्र॑ वो वि॒श्वत॒स्परीन्द्रं॑ नरः। त्वं नः सोम
वि॒श्वतो॒ रक्षा॑ राजन्नघाय॒तः। न रि॑ष्ये॒त्त्वाव॑तः सखा॑। या ते॒ धामा॑नि
दि॒वि या पृ॑थि॒व्यां या पर्व॑तेष्वोष॒धीष्व॑प्सु। तेभि॑र्नो वि॒श्वैः सु॒मना॒
अहे॑ड॒त्राज॑न्सोम॒ प्रति॑ ह॒व्या गृ॑भाय। अ॒ग्नीषो॒मा स॒वेद॑सा स॒हूती॑
वन॒तं गिरः॑। सं दे॒व॒त्रा ब॑भूवथुः। युव- (५१)

मे॒तानि॑ दि॒वि रो॑च॒नान्य॑ग्निश्च॑ सोम॒ सक्र॑तू अध॒त्तम्।
यु॒व॑ सि॒न्धू॑ र॒भि॒शेस्ते॒रव॑द्याद॒ग्नीषो॒माव॑मु॒ञ्चतं॑ गृ॒भी॒तान्।
अ॒ग्नीषो॒मावि॑म॑ सु मे॒ शृणु॑तं वृष॒णा ह॒वम्। प्रति॑ सू॒क्तानि॑ हर्य॒तं
भ॒व॒तं दा॑शुषे॒ मयः॑। आ॒न्यं दि॒वो मा॑त॒रिश्वा॑ जभा॒राम॑श्चा॒दन्यं॑ परि॒
श्ये॒नो अ॒द्रेः। अ॒ग्नीषो॒मा ब्र॑ह्म॒णा वावृ॑धा॒नोरु॑ य॒ज्ञाय॑ चक्रथुरु
लो॒कम्। अ॒ग्नीषो॒मा ह॒विषः॑ प्र॒स्थित॑स्य वी॒त॑ (५२)

हर्य॑तं वृष॒णा जु॑षेथा॑म्। सु॒शर्मा॑णा॒ स्वव॑सा॒ हि भू॒तम॑था॒
धत्तं॑ यज॑मानाय॒ शं योः। आ॒ प्या॑यस्व॒ सं ते॑। गु॒णानां॑ त्वा
गु॒णप॑ति॑ ह॒वाम॑हे क॒विं क॑वीनामु॒पम॑श्र॒वस्त॑मम्। ज्येष्ठ॒राजं॑ ब्रह्म॒णां
ब्रह्म॑णस्प॒त आ नः॑ शृ॒ण्वन्नू॒तिभिः॑ सीद॒ साद॑नम्। स इ॒ज्जनै॑न् स

विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः। देवानां यः
पितरमाविवासति (५३)

श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। स सुष्टुभा स ऋक्ता
गुणेन वल९ रुरोज फलिग९ रवेण। बृहस्पतिरुस्रिया हव्यसूदः
कनिक्रदद्वावशतीरुदाजत्। मरुतो यद्ध वो दिवो या वः शर्म।
अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मन्दाता वसूनां पुरुहूतो अर्हन्।
सहस्राक्षो गौत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो द्रविणं दधातु। ये
तैर्ऽर्यमन्बृहवो देवयानाः पन्थानो (५४)

राजन्दिव आचरन्ति। तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छु शं न
एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। बुध्रादग्रमङ्गिरोभिर्गृणानो वि पर्वतस्य
दृ९हितान्यैरत्। रुजद्रोधा९सि कृत्रिमाण्येषा९ सोमस्य ता मद
इन्द्रश्चकार। बुध्रादग्रेण वि मिमाय मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्नदीनाम्।
वृथासृजत्पथिभिर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार। (५५)

प्र यो जज्ञे विद्वा९ अस्य बन्धुं विश्वानि देवो जनिमा
विवक्ति। ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार मध्यान्नीचादुच्चा स्वधयाऽभि प्र
तस्थौ। महान्मही अस्तभायद्वि जातो द्या९ सद्म पार्थिवं च रजः।
स बुध्रादाष्ट जनुषाभ्यग्रं बृहस्पतिर्देवता यस्य सम्राट्। बुध्राद्यो
अग्रमभ्यत्योजसा बृहस्पतिमा विवासन्ति देवाः। भिनद्वलं वि पुरो
दर्दरीति कनिक्रदत्सुवरपो जिगाय॥ (५६)

[युवं वीतमा विवांसति पन्थानो दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद् इन्द्रश्चकार देवा नवं च॥[१४]

]

आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै सन्नमर्यम्णे प्रजापतेऽस्यैश्चैशत्प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यन्देवासुरास्तात्रर्जनो

द्ध्रुवांसि यन्नवंमग्निं वै प्रजापतिर्वरुणाय या वामिन्द्रावरुणा सप्रब्रवच्चतुर्दश॥१४॥

आदित्येभ्यस्त्वष्ट्रस्मै दानकामा एवावरुन्धेऽग्निं वै सप्रब्रवथ्यदश्चाशत्॥५६॥

आदित्येभ्यः सुवरपो जिगाय॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः
समाप्तः॥ २-३॥

generated on **December 8, 2024**

Downloaded from

<http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits